

САОПШТЕЊЕ од 29.1.2026.

Кривични поступак који је вођен против **окривљеног Б.Н. из Зрењанина** због кривичног дела Неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика, правоснажно је окончан пресудом Апелационог суда у Новом Саду, КЖ1 628/24 од 20.1.2026, којом је потврђена првостепена пресуда Вишег суда у Зрењанину којом је окривљени оглашени кривим због извршења наведеног кривичног дела, док су жалбе јавног тужиоца и браниоца окривљеног одбијене као неосноване.

Наиме, првостепеном пресудом окривљени је оглашен кривим да је у току 2023.године у Зрењанину неовлашћено држао ради продаје опојне дроге, и то амфетамин у количини од око 10 грама и марихуану у количини од око 139 грама, те га је осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године, а опојну дрогу трајно одузео и обавезао окривљеног на плаћање трошкова кривичног поступка.

Апелациони су је одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног изјављену због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, налазећи да је претресање стана и других просторија окривљеног у предистражном поступку, којом приликом је пронађена опојна дрога, извршено у складу са одредбама ЗКП, те да су сви докази који су изведени у првостепеном поступку, прибављени на законит начин, те да је суд одлучне чињенице потпуно и правилно утврдио и извео све потребне доказе. Такође, жалбени суд је прихватио разлоге првостепеног суда из којих тај суд није прихватио одбрану окривљеног да је опојну дрогу држао ради сопствене употребе, ценећи исте као јасне и уверљиве, указујући посебно на околности да је опојна дрога пронађена на различитим местима, и то како у кући окривљеног, тако и закопана у дворишту, али и у оближњем парку, што супротно одбрани окривљеног, указује да је опојну дрогу сакривао, а за шта не би имао потребу да је иста била намењена за сопствену употребу, као ни за поседовањем дигиталне вагице и дробилице са траговима опојне дроге, који предмети су такође пронађени приликом претресања, што све указује на правилан закључан првостепеног суда да окривљени опојну дрогу није држао за сопствену употребу, него ради даље продаје, док се ни наведена количина опојне дроге не може сматрати мањом количном у смислу блажег кривичног дела које је одбрана тврдила да је окривљени извршио.

Такође, другостепени суд је одбио као неосноване жалбе у делу којим се пресуда побија због одлуке о кривичној санкцији, и то како жалбу одбране окривљеног, тако и јавног тужиоца, који је сматрао преблагом изречену минималну казну затвора и предложио изрицање строжије, казне затвора у дужем трајању. Наиме, жалбени суд је нашао да је првостепени суд правилно одмерио казну окривљеном, правилно ценећи олакшавајуће околности на страни окривљеног, и то да се ради о младом човеку, да се коректно држао пред судом и да је неосуђиван, док отежавајућих околности није било.